MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 91 * 4.01.2009 r.

II Niedziela po Narodzeniu Pańskim

PIERWSZE CZYTANIE
Z Księgi Syracydesa

Mądrość wychwala sama siebie, chlubi się pośród swego ludu. Otwiera swe usta na zgromadzeniu Najwyższego i ukazuje się dumnie przed Jego potęgą: Wtedy przykazał mi Stwórca wszystkiego, Ten, co mnie stworzył, wyznaczył mi mieszkanie i rzekł: „W Jakubie rozbij namiot i w Izraelu obejmij dziedzictwo!”. Przed wiekami, na samym początku mię stworzył i już nigdy istnieć nie przestanę. W świętym przybytku, w Jego obecności, zaczęłam pełnić świętą służbę i przez to na Syjonie mocno stanęłam. Podobnie w mieście umiłowanym dał mi odpoczynek, w Jeruzalem jest moja władza. Zapuściłam korzenie w sławnym narodzie, w posiadłości Pana, w Jego dziedzictwie. Syr 24,1–2.8–12

DRUGIE CZYTANIE
Z Listu świętego Pawła Apostoła do Efezjan

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym. Przeto i ja, usłyszawszy o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych, nie zaprzestaję dziękczynienia, wspominając was w moich modlitwach. Proszę w nich, aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznawaniu Jego samego. Niech da wam światłe oczy serca, tak byście wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych.

Ef 1,3–6.15–18

EWANGELIA
Słowa Ewangelii według świętego Jana

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego, którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy. J, 1, 1-5. 9-14

DEKALOG - prawo ludzi wolnych

We współczesnym świecie nie ma takiej dziedziny życia, która nie podlegałaby pewnym przeobrażeniom. Zmieniają się warunki życia, zmieniają się ludzkie poglądy, obyczaje, tradycje, zmieniają się systemy wartości, wzorce postępowania, prawa rządzące życiem ludzkiej społeczności. Ten proces przemian nie ominął także sfery religijności. Choć wierzymy w tego samego Boga, w którego wierzyli nasi ojcowie i dziadowie to jednak zmienia się styl pobożności - zmienia się sposób modlitwy, sposób uczestnictwa w życiu Kościoła. Staramy się we współczesnych warunkach wciąż na nowo odczytywać niezmienną prawdę Ewangelii.

Od ponad 3 tys. lat, najpierw dla narodu wybranego, a potem także dla wszystkich chrześcijan fundamentem postępowania moralnego był Dekalog. W naszym zmieniającym się świecie nie brak głosów i postaw wskazujących na to, że i to prawo moralne powinno ulec przeobrażeniu, że już nie przystaje do mentalności współczesnego człowieka, że przynajmniej w jakiejś części się zdezaktualizowało. Czy można zgodzić się z takim twierdzeniem? Jakże znamienne jest to, że kiedy Jan Paweł II przybył do Polski w 1991 roku, a więc z pierwszą pielgrzymką do wolnej ojczyzny, jako temat swoich homilii wybrał właśnie Dekalog. Jakby chciał w ten sposób nam powiedzieć, na jakim fundamencie powinniśmy budować świeżo odzyskaną suwerenność. Jakby chciał nam przypomnieć, że Dekalog jest wciąż aktualny, choć z pewnością musi być na nowo odczytywany w kontekście współczesności.

Aby zrozumieć sens i wartość Dekalogu trzeba najpierw uświadomić sobie, kto jest Autorem tego niezwykłego prawa. Kiedy odczytujemy jego słowa to zauważamy, że są one poprzedzone swoistym prologiem: *Jam jest Pan Bóg twój, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli.* Te słowa nie są tylko zwykłym wprowadzeniem w treść Dekalogu, ale mają bardzo ważne znaczenie teologiczne. Zanim Pan Bóg na górze Synaj przez pośrednictwo Mojżesza przedstawił ludowi wybranemu treść swoich wymagań, najpierw przypomniał o tym, kim jest i co dla niego uczynił. Przypomniał, że jest tym samym Bogiem, który wyprowadził Izraela z egipskiej niewoli, który dał mu wolność, który wiedzie go do ziemi obiecanej, który czyni to wszystko z wielkiej miłości.

Realizacja przykazań ma więc być odpowiedzią człowieka na inicjatywę miłości Pana, ma być wyrazem wdzięczności i dziękczynienia. Słowa prologu mają i nam przypominać, że Autorem Dziesięciu Przykazań jest kochający Bóg, który pragnie naszego dobra, który jak dobry ojciec chce swoim dzieciom wskazać bezpieczną drogę, który pragnie przestrzec przed tym, co złe, co może prowadzić do nieszczęścia. Jeśli zapomnimy o tym, że Dekalog jest darem Boga, darem Jego miłości, to zawsze będziemy go traktowali tylko jako prawo, które zostało nam narzucone.

Współczesny człowiek, ceniący swoją wolność, często reaguje wręcz alergicznie na wszelkiego rodzaju nakazy. Także w Dekalogu widzi wyłącznie spis zakazów, poprzez które chce się ograniczyć jego wolność, za pomocą których chce się go zmusić do określonych zachowań. W codziennym życiu spotykamy się z wieloma najróżnorodniejszymi nakazami. Czy możemy jednak powiedzieć, że na przykład ktoś, kto umieścił przy trawniku tabliczkę z napisem nie deptać trawników chce ograniczyć wolność tych, którzy przechodzą obok? Albo ktoś, kto w muzeum umieścił napis nie dotykać eksponatów chce w jakiś sposób ograniczyć wolność zwiedzających? Z pewnością nie! Pierwszemu chodziło tylko o to, aby uchronić przed podeptaniem, a więc przed zniszczeniem trawę, która stanowi jakąś wartość, drugiemu by uchronić przed zniszczeniem zabytkowe eksponaty, a więc również pewną wartość. Można by podać wiele przykładów nakazów z codziennego życia, które często sami tworzymy i z pewnością doszlibyśmy do wniosku, że ustanawiane są one nie po to, aby ograniczać wolność, ale po to, by chronić jakąś wartość, a więc wszystko to co dla człowieka jest cenne. Rolą wszelkich zakazów i nakazów jest ochrona tego, co jest wartością. Co więcej, o tyle tylko mają one jakikolwiek sens, o ile chronią to, co jest cenne.

W tym kontekście trzeba też spojrzeć na Przykazania Boże. Kochający Bóg nie dał ich po to, by człowieka pozbawić wolności lub ją ograniczyć - sam przecież darem wolności człowieka obdarzył. Dał przykazania po to, aby chronić wartości dla człowieka najważniejsze, takie jak jego relacje ze Stwórcą, ludzkie życie, ludzką miłość, własność człowieka, prawdę. Każde z Przykazań chroni jakąś wielką wartość w życiu człowieka. We współczesnym świecie, w którym tak często zmieniają się systemy wartości, człowiek traci orientację i nieraz sam już nie wie, co jest wartością, a co nią nie jest. Dekalog jest swoistym drogowskazem, pozwalającym poznać wartości prawdziwe, wartości największe.

Przykazania nie stanowią żadnego zagrożenia dla wolności człowieka. Wręcz przeciwnie, Dekalog zakłada wolność, jest skierowany do człowieka wolnego! Bóg dał go ludowi wybranemu. Był elementem przymierza, jakie zawarł ze swoim ludem na górze Synaj.

Tego przymierza nie zawierał Bóg z niewolnikami w ziemi egipskiej, ale zawarł je dopiero z ludem wolnym. Znakiem tej wolności jest kult, a więc cześć, jaką naród wybrany okazuje swojemu Wybawcy. Bóg nie chciał czci od niewolników, ale chce jej od ludzi wolnych. Najpierw więc wyzwala z niewoli, a dopiero potem przyjmuje akty kultu. Chce być przy tym jedynym i wyłącznym adresatem tego kultu. Do tego odnoszą się trzy pierwsze przykazania.

Doświadczenie wyzwolenia ma nie tylko wyrażać się w czci jedynego Boga, ale ma także gwarantować wolność we wspólnocie ludu Bożego. Ponieważ Bóg wyzwolił naród wybrany, dlatego oczekuje, że i on zagwarantuje wolność innym: wolność od zniewag w starości, wolność od zabójstwa, wolność od cudzołóstwa, które rozbija rodziny, wolność od kradzieży, wolność od fałszywego świadectwa, wolność od pożądania cudzej żony i cudzego mienia. Do tego odnoszą się przykazania drugiej tablicy. Na tak pojętej wolności miał się opierać religijny i społeczny ład Izraela jako ludu Bożego. Podobnie jak wtedy tak i dziś Dekalog wciąż pozostaje prawem skierowanym do ludzi wolnych.

Jezus w rozmowie z bogatym młodzieńcem wskazał na Dekalog, jako podstawowy warunek osiągnięcia życia wiecznego. Jezus przecież nie przyszedł znieść Prawa, ale je wypełnić. W wielu miejscach, a szczególnie w Kazaniu na Górze dokonywał jednak nowej interpretacji Bożych Przykazań, interpretacji sięgającej głębi serca człowieka, a nie odnoszącej się tylko do czysto zewnętrznych zachowań. Dlatego uczył, że nie tylko nie wolno zabijać, lecz również gniewać się na swego brata, nie tylko nie wolno cudzołożyć, ale również pożądliwie patrzeć na kobietę, nie tylko nie wolno fałszywie przysięgać, lecz w ogóle nie powinno się przysięgać. Ostatecznie zaś w rozmowie z uczonym w Prawie wskaże na przykazanie miłości, jako na źródło i wypełnienie wszystkich przykazań. Dekalog powinien być wyjaśniany w świetle tego podwójnego i jedynego przykazania miłości, która jest wypełnieniem Prawa. Dekalog i przykazania miłości stanowią nierozłączną jedność i wzajemnie się uzupełniają. Jedne i drugie są znakiem i darem miłości Boga i bez tego kontekstu stają się nieczytelne i niezrozumiałe. Bez Dekalogu przykazanie miłości jest nieokreślone, ogólne, wieloznaczne, a z kolei Dekalog bez miłości traci właściwie swój sens. O związku tych przykazań dobitnie mówi św. Paweł w liście do Rzymian.

Przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszystkie inne - streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego! Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa (Rz 13, 9-10). Na Dekalog trzeba więc spojrzeć nie jak na zwykły zbiór nakazów i zakazów, ale jak na dar samego Boga, który jak drogowskaz wskazuje jak trzeba żyć, aby nie zmarnować życia, aby osiągnąć szczęście już tu na ziemi i kiedyś w wieczności.

ks. Jerzy Olszówka SDS
Wykładowca teologii moralnej w Seminarium
Duchownym Salwatorianów w Bagnie.
Pracuje również jako rekolekcjonista.

Ogłoszenia Duszpasterskie

Dziś I niedziela miesiąca stycznia. Po Mszach Św. Adoracja Najświętszego Sakramentu. Po Mszy Św. o godz. 10.00 Zmianka Różańcowa a Biblioteka Parafialna czynna od godz. 11.00 do godz. 12.00.

We wtorek Uroczystość Objawienia Pańskiego. Msze Św. w naszym kościele o godz. 7.00, 9.00 i 18.00. Po Mszach Świętych poświęcenie kredy i kadzidła. Kredą po powrocie do domów znaczymy nasze drzwi wejściowe literami imion Mędrców ze Wschodu: Kacper, Melchior, Baltazar /K+M+B/ zgodnie z pradawnym zwyczajem. Ten znak to świadectwo naszej wiary, nie zmywajmy go przy najbliższej okazji. Zgodnie z decyzją Konferencji Episkopatu Polski w Uroczystość Objawienia Pańskiego składka przeznaczona jest na cele misyjne. Przypominamy, że Uroczystość Objawienia Pańskiego jest świętem nakazanym tzn. obowiązkowo uczestniczymy w tym dniu we Mszy Św.

Spotkanie Rodziców dzieci z kl. II przygotowujących się do I Komunii Św. we wtorek. Spotkanie rozpoczynamy od udziału we Mszy Św. o godz. 18.00.

Ze względu na trwającą w naszej parafii Wizytę Duszpasterską – Kolędę, spotkanie młodzieży z kl. I Gimnazjum odbędzie się w przyszłym tygodniu wspólnie z kl. II Gimnazjum – czwartek, 15 stycznia o godz. 18.00.

Dziękujemy Grupie Modlitewnej za przygotowanie i prowadzenie pierwszosobotniej Adoracji Najświętszego Sakramentu w intencji rychłej beatyfikacji i kanonizacji Sł. Bożego Jana Pawła II.

Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rejonowi Podkamycze, a do sprzątania zapraszamy rejon I ul. Kurozwęckiego.

Wizytę Duszpasterską - Kolędę *w blokach rozpoczynamy o godz. 17.00 i 19.00. Prosimy wszystkich, którzy mogą przyjąć księdza przed godz. 17.00 o zgłoszenie w zakrystii i uzgodnienie godziny kolędy w tym dniu. Kolędę na klatkach schodowych rozpoczynamy od najwyższego piętra schodząc w dół.*

Niedziela 4.01.2009 r.
1 Ksiądz od godz. 13.00 – ul. Myczkowskiego /domy jednorodzinne/

Poniedziałek 5.01.2009 r.: 1 Ksiądz od godz. 17.00 – ul. Myczkowskiego blok 17 /od pierwszej klatki/**;** 2 Ksiądz od godz. 19.00 – ul. Myczkowskiego blok 17 /od ostatniej klatki/

Wtorek 6.01.2009 r.: 1 Ksiądz od godz.10.00 – ul. Zakliki, ul. Balicka od Państwa Zająców do Państwa Pukasów i Wyszogrodzkich

Środa 7.01.2009 r.: 1 Ksiądz od godz. 17.00 – ul. Myczkowskiego blok 19 /od pierwszej klatki/**;** 2 Ksiądz od godz. 19.00 – ul. Myczkowskiego blok 19 /od ostatniej klatki/

Czwartek 8.01.2009 r.: 1 Ksiądz od godz. 17.00 – ul. Myczkowskiego blok 65 /od pierwszej klatki/**;** 2 Ksiądz od godz. 19.00 – ul. Myczkowskiego blok 65 /od ostatniej klatki/

Piątek 9.01.2009 r.: 1 Ksiądz od godz. 17.00 – ul. Darowskiego blok 9 /od pierwszej klatki/**;** 2 Ksiądz od godz. 19.00 – ul. Darowskiego blok 9 /od ostatniej klatki/

Sobota 10.01.2009 r.: 1 Ksiądz od godz. 9.00 – ul. Darowskiego blok 12, 12A**;** 2 Ksiądz od godz. 9.00 – ul. Darowskiego blok 13, 14

Podsumowanie: ***W Roku 2008*** w naszej Parafii w ciągu całego roku udzielono 42000 Komunii Św. Sakramentu chrztu św. udzielono 37 dzieciom. Do I Spowiedzi i Komunii Św. przystąpiło 32 dzieci, sakrament bierzmowania przyjęły 4 osoby, sakrament małżeństwa zawarło 11 par. Do comiesięcznej Komunii Św. chorych przystępowało - 18 osób. Sakrament Namaszczenia chorych przyjęło 55 osób. Do wieczności odeszło 17 naszych Parafian.

INTENCJE MSZALNE / 5 styczeń – 11 styczeń 2009 rok/

Poniedziałek 5 styczeń 2009 r.	7.00	+ Jadwiga
	18.00	+ Maria Ludkowska /od Rodz. Mroczków z Bochni/
Wtorek Objawienie Pańskie 6 styczeń 2009 r.	7.00	O łaskę zdrowia, bł. Boże i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla Marii
	9.00	+ Stanisław Łuszczek w 3 rocz. śmierci i jego Rodzice
	18.00	W intencji Misji, Misjonarzy pracujących na całym świecie oraz o powołania misyjne /od Róży Misyjnej/
Środa 7 styczeń 2009 r.	7.00	+ Anna Lechowicz
	18.00	+ Jan Pirowski w 22 rocz. śmierci i żona Franciszka
Czwartek 8 styczeń 2009 r.	7.00	+ Eugeniusz Kleczyński
	18.00	+ Józef Zieliński /od Rodz. Kowalskich/
Piątek 9 styczeń 2009 r.	7.00	+ Helena Dziedzic /od siostry Janiny/
	18.00	+ Katarzyna i Piotr Glanowski, Rozalia i Józef Raźny
Sobota 10 styczeń 2009 r.	7.00	+ Zofia
	18.00	+ Maria Podgajna w 10 rocz. śmierci, Władysław mąż
Niedziela Chrztu Pańskiego 11 styczeń 2009 r.	7.30	Wspólna za Zmarłych
	10.00	+ Tadeusz Mota w 10 rocz. śmierci, syn Stanisław
	12.00	+ Jan Nowak
	18.00	+ Helena Krzanowicz /w dniu urodzin/